

Sygn. akt IV CSK 78/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa W. M.

przeciwko C. Spółce Jawnej w W.

i A. G.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – D. Spółki Jawnej w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 lipca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanych kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 30 stycznia 2018 r. zasądził na rzecz W. M. od pozwanych C. sp.j. w W. i A. G. kwotę 79 305 zł z odsetkami od dnia 30 stycznia 2018 r. (pkt I), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt II) oraz orzekł o kosztach i opłatach sądowych (pkt III – XII). Powódka zaskarżyła ten wyrok w części oddalającej powództwo oraz orzekającej o kosztach w określonym zakresie, wartość przedmiotu zaskarżenia określając na kwotę 627 817 zł.

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2018 r. Sąd Apelacyjny na skutek apelacji powódki zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w punkcie II w ten sposób, że uwzględnił żądania powódki w dalszym zakresie (pkt I.1 a i b), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt I.1.c) i orzekł o kosztach procesu za pierwszą instancję (punkt I. 2 i 3), oddalił apelację powódki w pozostałej części (punkt II) i orzekł o kosztach postępowania odwoławczego (pkt III i IV).

W skardze kasacyjnej powódka, oznaczając wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 145 192 zł, zaskarżyła wyrok „w części w jakiej Sąd Apelacyjny w (...) (...) oddalił powództwo w zakresie” kwoty 145 192 zł oraz ustawowych odsetek od kwot i terminów bliżej opisanych „(„Wyrok I instancji)”. Wniosła o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie co do istoty sprawy przez zmianę wyroku w pkt I.1.a w bliżej opisany sposób ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c., do konstrukcyjnych wymagań skargi kasacyjnej należy oznaczenie zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części oraz zawarcie w niej wniosku o uchylenie albo o uchylenie i zmianę orzeczenia wraz z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Określenie zakresu zaskarżenia powinno być bardzo precyzyjne, tak by nie wywoływać wątpliwości, bowiem wyznacza ono granice zaskarżenia i wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna, nadzwyczajny środek zaskarżenia o wysokim stopniu sformalizowania, powinna być tak zredagowana, by

nie wymagała zabiegów interpretacyjnych w celu ustalenia znaczenia użytych sformułowań.

Skarga kasacyjna powódki w rozważanym zakresie nie odpowiada oczekiwanym standardom; ujęcie zakresu zaskarżenia nie jest precyzyjne, zakresem tym objęto wyrok Sądu odwoławczego oddalający powództwo, nie obejmując nim orzeczenia o oddaleniu apelacji, a wnioski dotyczą zmiany orzeczenia w punkcie niezaskarżonym wyraźnie, lecz jedynie pośrednio przez zakwestionowanie oddalenia powództwa w pozostałej (poza uwzględnioną) części. Uznając, mimo to, że skarga powódki spełnia minimum wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c., Sąd Najwyższy kierował się tym, że ostatecznie zakres zaskarżenia i wniosku dadzą się określić.

Powódka oparła skargę kasacyjną na podstawie naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 496 k.c. oraz art. 498 § 1 i 2 w zw. z art. 499 k.c. ewentualnie niewłaściwe zastosowanie art. 498 § 1 i 2 k.c. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zostało ujęte w odrębnej części skargi, jednak w całości stanowi dokładne powtórzenie zawartego w dalszej części skargi uzasadnienia podstaw kasacyjnych, nawet bez jakiegokolwiek modyfikacji. Uzasadnienie to pozostaje w jawnej sprzeczności z ugruntowanymi i wszechstronnie wyjaśnionymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego wymaganiami, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku, które ma służyć wykazaniu przez skarżącego, że w sprawie zachodzi jedna z przyczyn przyjęcia skargi, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Zgodnie z tym stanowiskiem, uzasadnienie wniosku nie może sprowadzać się do przytoczenia podstaw kasacyjnych bądź powtórzenia, choćby w zmodyfikowanej formie, uzasadnienia podstaw, stanowiących odrębne wymaganie konstrukcyjne (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Powołując się na oczywistą zasadność skargi, czyli przyczynę wymienioną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżący powinien przedstawić stosowną argumentację prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia prawa prowadzącego do wydania niewątpliwie wadliwego orzeczenia, a więc skupić się na wykazaniu tak rozumianej „oczywistości”. W skardze kasacyjnej powódki brak wymaganej argumentacji, której

nie może zastąpić opatrywanie zarzutów określeniem „oczywistej obrazy”, także zresztą w sposób identyczny, jak to uczyniono w uzasadnieniu podstaw skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c., z orzeczeniem o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 390 § 2 k.p.c.